

[A. C. D. Petersen.]

beskæftige os med Kornloven nu, hvis ikke der er Mulighed for at faa den ændret i den angivne Retning, men vil sætte vore Bestræbelser ind paa at faa den ændret til sin Tid, naar dens Gyldighedstid er udløbet. Og naar Ministeren nu har anerkendt, at vi skal tage begge Forslag, om Svineproduktionens Fordeling og om Kornordningen, op, inden det er muligt at finde frem til sund Fornuft i Partierne, hvorved vi atter kan faa prøvet de konservative Foranstaltninger, som vi har foreslaaet og finder rigtige, saa har jeg intet at tilføje ud over, at jeg i øvrigt slutter mig til vor Ordførers Udtalelser ved første Behandling.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan stadig ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Kyed er forundret over, at vi vil stemme for Venstres Ændringsforslag om en anden Fordeling af Kornpuljen end den, vi har nu. Det kan ikke undre det ærede Medlem, efter at vi i Udvalget har stillet Forslag, som ligger paa Linie med Venstres Ændringsforslag, og der er jo ingen Grund til at stille to enslydende Ændringsforslag; naar Venstre altsaa har et Ændringsforslag, vi kan tiltræde, kan jeg ikke forstaa, man har noget imod, at vi gør det, men de Forudsætninger, det ærede Medlem Hr. Kyed vilde knytte dertil, kan jeg ikke godkende. Jeg anser det nemlig for sagligt rigtigt, at Kornpuljen ogsaa med de nuværende Priser fordeles paa et andet Grundlag, end Tilfældet er i den Lov, der gælder i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen fremsatte nogle Bemærkninger heroppe fra om, at Smørprisen var urimelig lav. Deri har han saa sørgelig Ret, men jeg kan ikke rigtig se, hvilken Forbindelse det har med det, vi drøfter her. En stor Del Smørproducenter, det vil sige alle dem, der samtidig er kornkøbende, faar ikke deres Økonomi forbedret ved, at man forhøjer Kornprisen. Den Del af Landbruget, der er kornsælgende, vil gavnnes ved en Ordning som den foreslaaede, idet det ærede Medlems Ændringstorslag formentlig vil betyde en Forhøjelse af Prisen paa 2—3 Kr., men den øvrige Del af Landbruget, som skal købe Korn, faar ikke deres økonomiske Forhold forbedret ved, at Kornprisen stiger, ikke det fjerneste.

Videre siger det ærede Medlem, at naar Afgiften stiger, kommer der flere Penge ind i Kornpuljen, saa bliver der større Fordele for det kornkøbende Landbrug. Men det ærede Medlem ønsker jo

samtidig, at Importen skal begrænses til det, der allerhøjest er Brug for ... (Thomsen: Ja, selvfølgelig). Ja, selvfølgelig: Ja, men hvis det bliver Resultatet, at man begrænser Importen til nøjagtig det, der skal bruges, vil det afgjort med det samme sige, at man holder det danske Korn tilbage, idet man saa venter en Prisstigning, som ogsaa af sig selv vil komme, tilmed naar det ærede Medlem har stillet i Udsigt, at fra 1. September 1934 vil Kornprisen stige, for saa vil Afgiften stige.

Og hvis Resultatet bliver, at vi maa indskrænke Produktionen, faar en meget ringe Indførsel, et meget lille Forbrug af fremmed Korn, hvad har det ærede Medlem saa at byde det kornkøbende Landbrug til Erstatning for den forhøjede Pris, som er en sikker Følge af hans Forslags Gennemførelse? Det ærede Medlem vil maaske sige: Ja, men vi har sat vor Kornpris i Forbindelse med Flæskeprisen, og naar Flæskeprisen har naaet en vis Højde, er det kun rimeligt, at de, der skal producere Flæsk og købe Korn, skal betale en højere Kornpris. Jeg vil dertil sige, at hvis Flæskeproduktionen gaar ned til noget mindre, end den er nu, og hvis Fordelingen af denne Flæskeproduktion betyder, at det lille Landbrug faar en forholdsvis mindre Part, end Tilfældet er nu — hvad det ærede Medlem ikke ønsker at faa nogen som helst Indflydelse paa, og hvad hans Forslag her overhovedet ikke skal virke paa, siger det ærede Medlem udtrykkeligt —, saa slaar det ikke til, at Flæskeprisen bliver høj, hvis Produktionen og den Tildeling heraf, der bliver til det lille Landbrug, bliver saa minimal, som den i saa Tilfælde kunde blive.

Det ærede Medlem afviser Tanken om, at Rigsdagen skal blande sig i Svinereguleringen. Jeg er enig i, at Landbruget helst selv skal ordne disse Ting, jeg har længst muligt ønsket, at Rigsdagen ikke skulde have med Svinereguleringen at gøre; men ingen kan benægte, at Svinereguleringen og Kornordningen er saa nøje knyttet sammen, at der maa være en vis Føling imellem, hvad der sker paa disse to Omraader. Og naar man ser, at det ærede Medlem igennem sit Ændringsforslag ensidigt favoriserer Kornsælgerne her i Landet, er det, jeg siger, at saa optræder det ærede Medlem kun som Repræsentant for en ringe Del af det danske Landbrug.

Jeg maa stadig mene, at den Kornlov, vi har, maa gælde, indtil en Ændring af Svinereguleringen kan finde Sted. Hvis der skal ske en Ændring i den gældende Kornlov med Hensyn til Priserne, saa kan det kun